

Mál nr. 255/2015
M og
vátryggingafélagið V v. slysátryggingar launþega.

Kona fékk verk í úlnlið þegar hún var að vinda tusku þ. 16.7.2014

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 29.6.2015 ásamt fylgiskjöllum 1-7
2. Bréf V dags. 10.7.2015

Málsatvik.

M vann við þrif og í umrætt sinn var M að vinda tusku og þegar hún snéri hendinni fékk hún skyndilega verk í úlnliðinn og í ljós kom að um var að ræða áverka sem veldur varanlegri skerðingu á krafti og beitingarmöguleikum útlima. M krefst bóta úr slysátryggingu launþega vinnuveitanda síns hjá V. M byggir á því að um slys hafi verið að ræða sem sé bótaskyldt úr slysátryggingu launþega en um sé að ræða utanaðkomandi atvik sem byggist á því að vinda tusku og segir M að atburðarrásina verði að meta í heild og þá sé ljóst að um skyndilegan utanaðkomandi atburð sé að ræða og því falli tjón M undir slyshugtakið. V hafnar bótaskyldu og telur að ekki hafi verið um slys að ræða í skilningi vátryggingarskilmála slysátryggingar launþega og það sem gerðist verði rakið til innra ástands og umrædd meiðsli séu álagsmeiðsli sem rakin verði til rangrar beitingar og/eða ofreynslu og álags.

Álit.

Samkvæmt lýsingu M á tjónstilvikinu þá var hún að vinda tusku þegar hún fékk skyndilegan verk í úlnliðinn með þeim afleiðingum sem hún lýsir. Miðað við lýsingu M verður ekki annað séð, en að það sem gerðist sé vegna þess sem gerist í líkama hennar sjálfar en ekki vegna utanaðkomandi atviks. Ekki eru því uppfyllt skilyrði bótaskyldu samkvæmt vátryggingarskilmálum slysátryggingar launþega sem vísar til skyndilegs utanaðkomandi atviks. M á því ekki rétt á bótum úr slysátryggingu launþega hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu launþega hjá V.

Reykjavík 11.8. 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.